

Schriftelijke vragen gericht aan de gemeenteraad van Den Helder

Aan alle gekozen leden van de Helderse gemeenteraad

Raadsgriffie
Drs. F. Bijlweg 20
1784 MC Den Helder

Den Helder, 5 april 2017.

Betreft:

Schriftelijke vragen aan de gemeenteraad van Den Helder over het functioneren van de burgemeester naar aanleiding van publicaties waarin onder meer sprake is van bestuurlijke documenten met vervalste en misbruikte wethouderssignatures.

Vijf bijlagen:

1. Artikel De Republikein: *VVD-burgemeester houdt Den Helder in wurggreep*.
2. Artikel Helderse Courant: *Oud-wethouder Pastoor: 'Handtekening was niet van mij'*.
3. Artikel Helderse Courant: *'Schuiling legt onredelijk zware sancties op'*.
4. Schriftelijke verklaring van oud-wethouder Visser over vervalsing van zijn paraaf.
5. Schriftelijke verklaring van oud-wethouder Pastoor over vervalsing van zijn paraaf.

In afschrift naar: de commissaris van de Koning van Noord-Holland, het ministerie van BZK, naar de media, lokaal en nationaal. Deze brief met bijlagen zal worden gepubliceerd op de website van het Rob Scholte Museum.

Geachte gekozen leden van de Helderse gemeenteraad,

Indachtig de stelling van de commissaris van de Koning Johan Remkes dat de overheid er is voor de burger, neem ik de vrijheid u als hoogste bestuurlijk orgaan in onze gemeente vragen te stellen over de integriteit van de burgemeester van Den Helder.

Als inwoner van deze stad heb ik naar eer en geweten vragen beantwoord en zo mijn bijdrage geleverd aan het artikel "VVD-burgemeester houdt Den Helder in wurggreep" in de editie van december 2016 van het landelijke kwartaalblad "De Republikein".

U hebt allen het bericht van Delano Weltevreden aansluitend daarop in de Helderse Courant van 20 december 2016 kunnen lezen met de kop: *Oud-wethouder Pastoor: 'Handtekening was niet van mij'*. Beide artikelen vindt u in de bijlagen van deze brief.

Van de zijde van het college van B&W wordt over de bovengenoemde publicaties uit de maand december van 2016 al meer dan een kwartaal in alle talen gezwezen. Ook in de gemeenteraad borrelden geen tekenen van verontrusting op, ook niet bij volksvertegenwoordigers die pal staan voor behoorlijk bestuur of die menen te weten wat beter voor Den Helder is.

In de twee publicaties komt het functioneren van de burgemeester van Den Helder in een zeer bedenkelijk licht te staan. Het volledig uitblijven van enige reactie in uw gemeenteraad is voor de burgers van de stad zeer verontrustend. Burgers hebben er recht op te weten of de met vrije verkiezingen gevormde gemeenteraad van deze stad in staat is het college van B&W te controleren en aan te spreken op machtsmisbruik en ander wangedrag. De burger mag zich grote zorgen maken als de volksvertegenwoordiging is geworden is tot een applausmachine van een onbeschaamd partijpolitiekbedrijvende burgemeester en wethouders die het hoofd definitief voor hem hebben gebogen.

In een van de eerste columns waarmee de burgemeester met de Helderse burgerij communiceert, oppert hij de mogelijkheid dat hij een relnicht is. Ik heb geen moeite met relnichten; een relnicht is niet per definitie ongeschikt voor het openbaar bestuur. Maar onze burgemeester schiet wel ernstig tekort bij zijn opdracht om boven de partijen te staan; hij verhuult niet eens dat hij politiek bedrijft, weinig tot geen achting te hebben voor de gemeenteraad en dat hij van wethouders verwacht dat zij zijn koers blindelings volgen. Het ambt van burgemeester is misschien wel het mooiste ambt dat iemand zich kan wensen, maar een burgemeester die functioneert zoals de huidige burgemeester van Den Helder toont geen enkel respect voor het ambt.

Met de schriftelijke verklaringen van de oud-wethouders Visser en Pastoor over de vervalsing van hun signatuur en de frauduleuze inzet daarvan bij het opleggen van een last onder dwangsom aan mij wordt de burgemeester onweerlegbaar als knoeier met procedures en verdraaijer van de waarheid ontmaskerd. Ik heb de schriftelijke verklaringen van de wethouders als bijlagen bij deze brief gevoegd. Ik kan u garanderen dat de wethouders deze verklaringen persoonlijk en met de pen hebben getekend. Ik lieg niet.

Er lijkt opvallend veel ruimte te bestaan voor niet-integer opereren want als het Helderse college van B&W al een Reglement van Orde zou hebben, gehanteerd wordt dat zeker niet. Terwijl een burgemeester als belangrijkste zorgplicht heeft dat hij de waardigheid van ons democratisch bestel en de integriteit van bestuurlijke processen op lokaal niveau bewaakt, verdedigt en uitdraagt, gebruikt de burgemeester zijn autoriteit om wethouders en fractievoorzitters te intimideren en af te dwingen dat de door hem gekozen corruptie van bestuursbesluiten wordt geaccepteerd.

Veronachtzaming van de zorgplicht door een burgemeester is zonder meer als ernstige taakverwaarlozing te kenmerken. Van kwaadaardig disfunctioneren moet worden gesproken als een burgemeester niet boven de partijen wil staan en de bestuurskracht van wethouders verzwakt en zelfs uitschakelt door besluitvormingsprocessen te corrumpen. Van strafbaar handelen moet worden gesproken als door hem of onder zijn regie handtekeningen, bestuurlijke documenten en dossiers worden vervalst of zoekgemaakt. Burgemeester Schuiling, voor minder doet hij het niet, maakt zich schuldig aan die strafbaarheden en hij gaat er daarbij van uit dat u en ik te dom zijn, of te laf, om hem daarop aan te spreken, laat staan hem er op af te rekenen.

Het Openbaar Ministerie stelde in het voorjaar van 2016 in toelichting op de strafeis van 2 jaar cel tegen oud-wethouder Jos van Rey dat er sprake was van "een bestuurscultuur van vriendjespolitiek, waar het democratisch beslissingsproces is verworpen tot een toneelstukje". En ook dat "diegenen die het toneelspel doorzagen de macht niet hadden om dat te doorbreken". Het OM haalde zo fel uit naar Jos van Rey omdat hij met zijn gecorrumpeerd handelen ook de Roermondse gemeenschap zwaar had benadeeld.

Alle kritisch denkende burgers van Den Helder kunnen vaststellen dat ook ons eigen lokaal bestuur is verworpen tot een schijnvertoning. Den Helder heeft zijn eigen Jos van Rey. Hij is geen wethouder, maar burgemeester. Hij heet Koen F. Schuiling.

U ontkomt als gemeenteraad van Den Helder niet aan de vaststelling dat ook de Helderse gemeenschap ernstig wordt benadeeld door een afgedwaalde burgemeester die zichzelf boven de wet plaatst. Dat hij bekritiseerd is door Rob Scholte, mag u niet verbazen. Dat is terecht. Onze burgemeester is er zelf mee begonnen Rob Scholte een crimineel te noemen en iemand waar je met een wijde boog omheen moet lopen. Rob Scholte heeft als geen ander ondervonden hoe deze burgemeester alle onderhandelingen met hem op de achtergrond heeft geregisseerd en ondermijnd. Zelf openlijk in beeld komen, doet de heer Schuiling alleen in zijn columns. Waarvoor wij hem dank verschuldigd zijn.

Het Den Helder van Koen Schuiling heeft met het Roermond van Jos van Rey gemeen dat ook hier voldoende raadsleden, lokale journalisten en kritische burgers het valse toneelspel wel doorzien, maar ook hier uit statusangst of misplaatst fatsoen de krachten niet kunnen bundelen om een antidemocraat te ontmaskeren en van het toneel te verwijderen.

Als door een burgemeester welbewust schriftvervalsing wordt ingezet en opzettelijk met dossiers wordt geknoeid, kan dat niet worden afgedaan als bestuurlijke onhandigheden en slordigheden.

Dat burgemeester Schuiling bestuursdocumenten vervalst en daarover schaamteloos liegt, is onomstotelijk aangetoond. Terwijl de verklaring van oud-wethouder Pastoor over de vervalsing van zijn signatuur zonder meer brisant nieuws is, laat de burgemeester in het

krantenartikel van 20 december 2016, zijn woordvoerder doodleuk verklaren dat de kwestie “oud nieuws is, dat al is weerlegd”.

Weerlegd?! Delano Weltevreden herinnert zijn lezers er volledigheidshalve aan dat in een artikel in de Helderse Courant in mei 2015 mijn onthulling dat de handtekeningen op het B&W-advies vervalsingen waren, door de burgemeester in verontwaardiging werd afgedaan als een “zonder meer verwerpelijke insinuatie dat de ambtelijke organisatie en de burgemeester niet integer handelen en bewust frauderen”.

In Den Helder blijken leugens van een burgemeester meer gewicht te hebben dan de waarheid. Wethouders signeren weldegelijk altijd persoonlijk en altijd met de pen zo maakt de burgemeester ons wijs. Burgers moeten maar begrijpen dat wethouders niet altijd opletten en zich dus niet alles wat zij signeren kunnen herinneren... Wethouders die verklaren dat hun signatures werden vervalst, zijn dus leugenaars? Nee, leden van de gemeenteraad; uw voorzitter, ons aller burgemeester, is hier de grote leugenaar.

Dat deze vervalsing van de wethouderssignatures door de heer K.F. Schuiling met grote stelligheid wordt ontkend, is goed te begrijpen. Op valsheid in geschrifte staat in Nederland een maximum gevangenisstraf die voor een openbaar bestuurder kan oplopen tot acht jaar. De verjaringstermijn voor valsheid in geschrifte is twaalf jaar en het duurt dus nog even voordat wij deze kwestie kunnen afdoen als “oud nieuws dat al is weerlegd”.

Ik wil u er op wijzen dat u geen meerderheid in uw gemeenteraad behoeft te vormen om tegen een burgemeester, als hij te moreel gemankeerd blijkt voor het ambt, te zeggen: “wij zijn klaar met u, tel uw zegeningen en vertrek!”.

Als een aanzienlijk aantal leden van uw gemeenteraad er bij de commissaris van de Koning op aandringt dat onze burgemeester wordt vervangen dan zal de heer Remkes dat respecteren en honoreren. De heer Remkes is een democraat in hart en nieren en hij heeft zich altijd ingespannen om te waken over de integriteit van het openbaar bestuur in Nederland.

Ik leg aan u als volksvertegenwoordigers de volgende vragen voor:

Vraag 1:

Acht u het verdedigbaar dat een burgemeester in functie blijft als hij of zij democratische besluitvorming ondermijnt en daarbij bestuurlijke documenten vervalst of laat vervalsen? Is hij of zij dan nog een bestuurder die als benoemd functionaris de Kroon kan vertegenwoordigen, die boven de partijen kan staan, die de wet kan handhaven en die wethouders, raadsleden, ambtenaren en inwoners van onze stad de maat kan nemen als het gaat over integriteit, moraliteit en respect voor ons democratisch bestel?

Vraag 2:

Welke standpunt neemt u in als volksvertegenwoordiger nu wij moeten onderkennen dat de integriteit van de Helderse burgemeester in hoge mate twijfelachtig is geworden en wij niet langer de ogen mogen sluiten voor de mogelijkheid dat hem ambtsmisdrijven kunnen worden aangerekend die redelijkerwijs tot strafrechtelijke vervolging zullen leiden?

Vraag 3:

Kunt u er begrip voor hebben dat veel burgers van Den Helder van u verwachten dat u als leden van de volksvertegenwoordiging het als uw wettelijke plicht ziet om van een vermoeden van ambtsmisdrijven melding te doen bij de hoofdofficier van Justitie in Haarlem, evenals bij de Rijksrecherche en dat u zult besluiten uw vermoeden van ernstige integriteitsschendingen onder de aandacht te brengen van het ministerie van BZK en de commissaris van de Koning van Noord-Holland?

Hoogachtend,

Dirk Gorter
Molenstraat 1
1781 NJ Den Helder

Deze brief heeft vijf bijlagen:

1. Artikel De Republikein: *VVD-burgemeester houdt Den Helder in wurggreep.*
2. Artikel Helderse Courant: *Oud-wethouder Pastoor: 'Handtekening was niet van mij'.*
3. Artikel Helderse Courant: *'Schuiling legt onredelijk zware sancties op'.*
4. Schriftelijke verklaring van oud-wethouder Visser over vervalsing van zijn paraaf.
5. Schriftelijke verklaring van oud-wethouder Pastoor over vervalsing van zijn paraaf.

VVD-burgemeester houdt Den Helder in wurggreep

Meineed, valsheid in geschrifte, misbruik van macht: het zijn niet de meest onbeduidende misdrijven waarvan burgemeester Koen Schuiling van marinestad Den Helder wordt beticht door twee oud-wethouders, een ex-gemeenteraadslid en de ex-voorzitter van de Ondernemingsraad van zijn gemeente. Stuk voor stuk zware beschuldigingen aan het adres van een dienaar van de Kroon.

Tekst René Zwaap

Remco Duijker, oud-ambtenaar en oud-voorzitter van de Ondernemingsraad van de gemeente Den Helder, deed aangifte tegen burgemeester Koen Schuiling (VVD) van Den Helder wegens o.m. valsheid in geschrifte en het opzettelijk achterhouden van informatie. Ook trok hij over deze zaak aan de bel bij Commissaris van de Koning van Noord-Holland Remkes en de ministers Plasterk (BZK) en Van der Steur (Justitie). Duijker stelt dat Schuiling bewust stukken heeft achtergehouden dan wel vervalst die Duijker nodig had om zijn ontslag als toezichthouder – gedetacheerd bij de Milieudienst – aan te vechten.

De aantijgingen staan niet op zichzelf. Ook oud-gemeenteraadslid van Den Helder Dirk Gorter deed aangifte tegen Schuiling. Ook hij stelt dat de burgemeester officiële documenten – in dit geval ging dat om een dwangsom die de gemeente aan Gorter had opgelegd vanwege achterstallig onderhoud aan een door hem van de gemeente overgenomen voormalig schoolgebouw – valselijk heeft laten opmaken. Twee oud-wethouders van de gemeente, Geurt Visser en Dirk Pastoor, bevestigden schriftelijk dat ze het voor deze kwestie relevante collegebesluit nooit onder ogen hebben gehad, terwijl hun handtekeningen er wel onder prijken. Hier zou kortom knip- en plakwerk zijn verricht, precies hetgeen Duijker ook stelt in zijn aangifte.

ANGSTCULTUUR

De burgemeester heeft behalve zijn wettelijke taken ook de portefeuilles Personeel en Handhaving in handen en heeft zich daarmee een machtspositie vergaard die absolutistische trekjes vertoont, zo stellen Duijker en Gorter. Zij spreken van 'een angstcultuur' binnen het stadhuis van Den Helder. Kritisch denkende ambtenaren en wethouders zouden met allerlei trucs terzijde worden geschoven of uitgerangeerd. 'Als hij daarbij met documenten moet knoeien en procedures moet verkrachten dan doet hij dat zonder enige schaamte', aldus beeldend kunstenaar Gorter. 'Hij acht het een bewijs van respectloosheid als iemand dat aan de kaak durft te stellen. Samen met de ambtelijke top

gebruikt deze burgemeester zijn gezag om de bestuurskracht van wethouders uit te schakelen, zodra zij blijk geven van scherpzinnigheid en de ambitie om zelfstandig afwegingen te maken'. Duijinker was eerder voorzitter van de Ondernemingsraad van de gemeente Den Helder en stelt dat de ambtenaren ten stadhuijze van de marinestad zuchten onder een waar schrikbewind.

JUBELENDE GEMEENTERAAD

En het begon allemaal zo veelbelovend. Koen Schuiling, voorheen wethouder Economische Zaken en Verkeer en Vervoer in de gemeente Groningen, werd in 2010 door een jubelende gemeenteraad binnengehaald in Den Helder. Volgens Christen Unie-raadslid Willem Koning, voorzitter van de vertrouwenscommissie die de nieuwe burgemeester had uitgeverkozen, stak Schuiling 'met kop en schouders' boven de andere kandidaten uit. 'Niet alleen voldoet hij aan de profielschets die wij voor de nieuwe burgemeester hebben opgesteld, hij is ook iemand die stimuleert, inspireert en mensen bij elkaar weet te brengen', aldus de voordracht.

Wat ging er mis?

Dit burgemeestersdrama in de Kop van Noord-Holland begint op 20 juni 2013, tijdens de Marinedagen die traditiegetrouw het feestelijke hoogtepunt van het jaar vormen in de normaal gesproken nogal desolate havenstad. Die dag opent kunstenaar Rob Scholte in het voormalige postkantoor bij het treinstation van Den Helder zijn eigen Rob Scholte Museum. Scholte keert na vele omzwervingen – Brussel, Japan, Amsterdam, Tenerife – terug naar zijn West-Friese roots en heeft Den Helder uitgeverkozen voor een eenmansmuseum dat qua allure alleen te vergelijken is met het Salvador Dali Museum in het Spaanse Figueras.

Over 4000 vierkante meter exposeert Scholte niet alleen een bulk van zijn eigen imposante oeuvre, maar ook de door hem opgebouwde verzameling kunst van grootheden als Joseph Beuys, Andy Warhol en Jeff Koons, plus een verzameling werk van uiteenlopende Nederlandse kunstenaars als Jan Sluijters, Erich Wichman, Jan Cremer, Han van Meegeren, Anton Pieck en Aat Veldhoen. Daarnaast biedt het museum een complete dwarsdoorsnede van

het werk van Scholte's generatiegenoten: Paul Blanca, Koos Breukel, René Daniëls, Bart Domburg, Erik Hobijn, Gerald van der Kaap, Peter Klashorst, Micha Klein, enzovoort.

Iedere andere burgemeester van een afgelegen, sterk verarmde, kleine gemeente die onder ambtenaren wordt beschouwd als een soort van strafkolonie vanwege onder andere het non-existentiële culturele aanbod, zou met de komst van zo'n museum een gat in de lucht zijn gesprongen. Zo niet Koen Schuiling. Sterker nog: de burgervader deed nog nooit een stap in Scholte's museum. Desgevraagd verklaarde Schuiling verleden jaar dat 'Rob Scholte een man is om wie je in een grote boog heen moet lopen'. Schuiling lijkt er vooral alles aan gelegen om het museum zo snel als mogelijk uit zijn stad te krijgen. De burgemeester is voorstander van het plan van projectontwikkelaar Zeestad BV om het postkantoor en het nabijgelegen NS-station te slopen en in plaats daarvan het nieuwe stadhuis van Den Helder te doen verrijzen. Maar daarbij stuit hij op het probleem dat Scholte al ver voor de komst van Schuiling naar Den Helder een huurcontract met de gemeente afsloot voor de huur van het leegstaande postkantoor. In 2014 werd die overeenkomst – kennelijk zeer tegen de zin van Schuiling in – nog eens bekrachtigd door een wethouder.

In dat kader werd tegenwerking het motto. De gemeente onttrekt zich waar het maar kan van de onderhoudsplicht aan het gebouw, kennelijk in de hoop dat Scholte zal worden ontmoedigd. Eerder beloofde uitbreiding van het museum wordt tegengegaan en de gemeente weigerde Scholte de benodigde informatie voor een businessplan te geven.

'POLITIEKE DOODSZONDE'

Toen wethouder Geurt Visser van de lokale Stadspartij, die onder meer het gemeentelijke vastgoed in zijn portefeuille had, verleden jaar een ontmoeting met Scholte had om toch over dat businessplan te praten, leidde dat tot zijn politieke val. Praten met Scholte was in de ogen van Schuiling 'een politieke doodzonde' en hij eiste het vertrek van de wethouder. Deze weigerde echter te vertrekken en dus zocht Schuiling naar een andere stok om de hond te slaan. Hij beschuldigde Visser nu van ongewenste

intimiteiten op de gemeentelijke werkvloer, later nog aangevuld door – onjuist gebleken – beschuldigingen van gerommel met declaraties. Geurt Visser desgevraagd: ‘Tot mijn bezoek aan Scholte was er nooit kritiek op mijn functioneren als wethouder. Ik ben altijd amicaal, zowel tegen mannen als tegen vrouwen, maar ik ben nooit vulgair, vunzig of opgewonden geweest. Ik had gewoon een relatie met een mooie vriendin, en ik gebruikte mijn zakelijke telefoon ook als privételefoon. Vandaar dat er ook privéberichten waren op mijn WhatsApp. Die privéberichten zijn aangegrepen om mij politiek kalt te stellen.’

De Gemeenteraad, in de ban van Schuiling, volgde de burgemeester trouw. Geurt Visser moest als wethouder vertrekken. De Raad was nog wel zo slim geweest nader onafhankelijk onderzoek naar de beschuldigingen tegen de vertrokken wethouder te vragen. Dat loste Schuiling op door een oude kennis uit Groningen op te trommelen, te weten bestuurskundige Cees Versteden, met wie hij samen in de redactie had gezeten van een serie bestuursrechtelijke boeken van uitgeverij Kluwer. In zijn ‘onafhankelijke’ onderzoek rekende Versteden in een soloactie af met Visser. De Groningse grootinquisiteur beriep zich op verklaringen van negen vrouwen, sommige ambtenaren ten stadhuisse, andere van buiten, die ten nadele van Visser getuigden. Versteden kwam in zijn delictomschrijving niet veel verder dan smsjes die eindigden op ‘kusjes, kusjes’. ‘Visser-gate’ had verdacht veel weg van een

politieke afrekening met als achterliggend motief de hoop dat met de val van Visser – die namens de lokale Stadspartij in het College van B en W had gezeten – een eind zou komen aan het grotendeels door lokale partijen gevormde stadsbestuur, zo vermoedt oud-gemeenteraadslid Gorter. ‘Met uitzondering van de eenmansfractie van GroenLinks en de Christen-Unie bestond het College louter uit lokale partijen. Schuiling had er als VVD-burgemeester zwaar de pest in dat hij een college moest leiden met vijf wethouders van lokale partijen. Het wegsturen van Geurt Visser bracht niet het gewenste resultaat omdat net iets te veel raadsleden het spel van Schuiling doorzagen. Vervolgens benutte Schuiling het zomerreces van 2015 voor het zodanig onder druk zetten van fractievoorzitter Peter Reenders van de Stadspartij – een ex-VVD’er – dat deze ertoe overging vijf leden van zijn fractie die de oren niet genoeg naar Schuiling lieten hangen, uit de fractie te zetten. Vervolgens maakte Reenders een einde aan de coalitie. Daarmee kwam de weg vrij voor de huidige coalitie van VVD, CDA, PvdA en D66 en was de glorieuze overwinning van de Stadspartij van 2014 geneutraliseerd. Een prachtig voorbeeld hoe de VVD burgemeesters inzet om de politieke macht niet te verliezen wanneer te veel kiezers stemmen op lokale partijen.’

Indien burgemeester Schuiling inderdaad zou worden veroordeeld voor opzettelijke valsheid, heeft zijn burgemeesterschap vermoedelijk zijn langste tijd gehad. Voor het valselijk presenteren van één brief namens de provincie Gelderland, die in werkelijkheid alleen maar door hemzelf was opgesteld, werd in 2005 een gedeputeerde uit Renkum veroordeeld door de rechtbank van Arnhem, hetgeen later nog werd bekrachtigd door de Hoge Raad. Duijinker, Gorter en twee ex-wethouders betichtten de burgemeester van een hele reeks valselijk opgestelde overheidsdocumenten. Juist voor een door de Kroon benoemde functionaris als een burgemeester zou een dergelijke veroordeling fataal zijn.

Alhoewel uitdrukkelijk daartoe uitgenodigd door *‘De Republikein’*, wenste burgemeester Schuiling van Den Helder niet op de diverse aantijgingen aan zijn adres te reageren. ●

'Schuiling legt onredelijk zware

Bo-Anne van Egmond

Den Helder * „Het besluit om mij een last onder dwangsom op te leggen is politiek gemotiveerd en bovendien onbevoegd en/of onjuist genomen.” En: „Ik ben verontrust over het feit dat onze burgemeester (Koen Schuiling, red.) in de positie is gekomen om als portefeuillehouder handhaving onredelijk zware maatregelen op te leggen. Daarbij lijkt hij iedere vorm van redelijk overleg met ons uit de weg te willen gaan.” De bewoordingen die Dirk Gorter, sinds 2000 eigenaar van de oude

muziekschool aan de Molenstraat, zijn niet mals in zijn bezwaarschrift over de dwangsommen die hem zijn opgelegd om het pand op te knappen. Zo moet het schilderwerk aan kozijnen, goten, dakranden en kapellen worden gedaan, verrot houtwerk worden vervangen, dakpannen goed gelegd worden en houten platen verwijderd worden. Het pand voldoet namelijk volgens de gemeente niet aan de 'redelijke eisen van welstand'.

Gorter wil graag in gesprek met het college over de situatie. „Ambtelijk wordt mij bij herhaling gemeld dat

er in de afgelopen jaren vaak genoeg met mij is gesproken, maar dat kan niet worden waargemaakt en wordt door mij nadrukkelijk tegengesproken. Bestuurlijk blijft het doodstil.”

Parafen

Gorter heeft inzage gevraagd in de ambtelijke stukken. „Daarbij werd mij een b&w-advies gepresenteerd waarop parafen van wethouders staan. Het betreft naast die van de burgemeester twee parafen op een zogenaamde parafenlijst en daarmee is in feite nog geen collegemeerderheid gevormd waarmee het be-

sluit administratief zou kunnen zijn genomen. Wat mij echter het meest verbaast, is dat wethouders, die ik wel buiten het stadhuis, maar niet in het stadhuis kan spreken, tegenover mij en anderen verklaren dat zij hun paraaf niet hebben geplaatst en dat die paraaf dus achteraf digitaal in het B&W advies moet zijn aangebracht.”

Gisteravond mocht hij zijn visie verdedigen in de commissie voor beroep en bezwaar van de gemeente Den Helder.

De gemeente noemt de stellingname van Gorter 'zonder meer verwer-

sancties op'

Stelling is 'zonder meer verwerpelijk'

pelijk'. „Geïnsinueerd wordt dat de ambtelijke organisatie, alsmede de burgemeester niet integer handelen en bewust frauderen. Over het doel, nut en noodzaak hiertoe laat bezwaarmaker zich niet uit, behalve dat hij en zijn gezin doelbewust naar zijn zeggen in problemen wor-

den gebracht”, zo wordt in het verweerschrift van de gemeente geschreven. Daarbij zegt de gemeente dan ook dat wethouders wel degelijk hebben getekend. „Betwist wordt derhalve dat de besluitvormingsprocedure niet juist is doorlopen. Mogelijk stond het advies/besluit de betreffende wethouders op het moment dat zij met de bezwaarmaker praatten over deze zaak niet meer bij. De parafen worden niet digitaal (en ook niet achteraf) geplaatst op een advies. Van niet-integer handelen en frauderen is absoluut geen sprake.”

Oud-wethouder Pastoor: 'Handtekening

Delano Weltevreden

Don Helder * Voormalig wethouder Dirk Pastoor zegt dat zijn handtekening in januari 2015 is geplaatst onder een collegebesluit dat hij nooit onder ogen heeft gehad. Hij is bereid dat desgevraagd onder ede te verklaren.

Het college legde kunstenaar Dirk Gorter toen een dwangsom van 20.000 euro op, om hem te dwingen de oude muzikalschool aan de Mo-

lenstraat op te knappen.

Dat besluit heeft hij nooit gezien, zegt Pastoor. „Als ik het zou hebben gezien was ik er niet mee akkoord gegaan en zou ik dat besluit nooit ondertekend hebben. Ik zou hebben aangestuurd op mediation. Misschien had een collegemeerderheid dan toch besloten tot het opleggen van de dwangsom, maar dan had mijn handtekening er in elk geval niet onder gestaan.” Eerder zei oud-wethouder Geurt Visser al dat zijn

handtekening zonder zijn medeweten onder het betreffende besluit was geplaatst. Pastoor: „Ik heb in het college bezwaar gemaakt tegen die werkwijze. Mij is toen verteld dat de handtekening geautomatiseerd onder het besluit was geplaatst. Het zou niet meer gebeuren, werd mij verzekerd.”

Het onderwerp is actueel geworden door een artikel in het magazine De Republiek. De handtekeningen kwamen zou volgens De Republiek

illustratief zijn voor de manier waarop burgemeester Koen Schilling opereert. Dirk Pastoor is absoluut niet blij met het artikel waarin Remko Duijnker en Dirk Gorter een boekje opendoen over Schilling. Duijnker, voormalig ambtenaar en oud-voorzitter van de gemeentelijke ondernemingsraad, is ook commissielid voor Fractie Vermooten en lijsttrekker van de nieuwe Seniorenpartij. Hij is in een slepend conflict verwikkeld met de burgemeester.

was niet van mij' 20.12.2016

„Ik vind het heel vervelend dat mijn naam in dat artikel zo wordt genoemd en ik heb daartegen bezwaar gemaakt bij de redactie van De Republiek”, zegt Pastoor. „Koen Schilling wordt in het artikel van een aantal zaken bericht en door de manier waarop dat stuk is geschreven, lijkt het alsof ik het daarmee eens ben. Ik weet niet welke agenda de mensen hebben die er zoveel werk van maken om Schilling aan het kruis te nagelen.” Dirk Gorter

bracht de kwestie van de handtekeningen eerder ter sprake bij de bezwaarschriftencommissie. Het college noemde de aantijging toen 'zonder meer verwerpelijk' en zei dat de beide wethouders het besluit wel degelijk hadden ondertekend, maar dat ze het misschien waren vergeten. Van niet-integer handelen en frauderen is absoluut geen sprake. Gemeentelijk woordvoester Joyce in 't Veld noemt de kwestie 'oud nieuws dat al weerlegd is'.

VERKLARING

Hierbij verklaar ik, ondergetekende Geurt Kasper Visser, voormalig wethouder financiën van de gemeente Den Helder, het navolgende:

In de zaak betreffende het opleggen van een last onder dwangsom aan de eigenaar van het pand Molenstraat 1 te Den Helder werd ik achteraf door de eigenaar geconfronteerd met een parafenbesluit alwaar mijn paraaf stond afgebeeld binnen het daarvoor bestemde kader.

Ik verklaar dat ik nimmer mijn paraaf heb geplaatst op dit parafenbesluit in welke vorm dan ook en dat ik nimmer toestemming heb verleend aan een derde om deze paraaf te plaatsen. Dit heb ik ook mondeling verklaard aan de eigenaar van het pand.

Voorts verklaar ik dat ik, mede gelet op het elkaar aanspreken inzake integriteitsnormen, tweemaal mondeling mijn ongenoegen hierover heb geuit aan het college van burgemeester en wethouders.

Tot slot verklaar ik dat het mij inmiddels bekend is dat bij zeker één andere zaak, waarbij een bestuurlijke sanctie werd opgelegd, dezelfde werkwijze inzake paraferen werd gebezigd.

Naar waarheid opgemaakt;

Geurt Kasper Visser

D.d. 21 december 2015

VERKLARING

Hierbij verklaar ik, Dirk Pastoor, voormalig wethouder van de gemeente Den Helder, het volgende:

In 2014 werd een last onder dwangsom aangekondigd aan de eigenaar van het voormalig schoolgebouw Molenstraat 1 in Den Helder op grond van achterstallig onderhoud.

Op de collegevergadering van dinsdag 27 januari 2015 werd door de burgemeester als portefeuillehouder Handhaving meegedeeld dat hij besloot over te gaan tot het opleggen van een last onder dwangsom omdat een meerderheid van het college daar administratief mee akkoord zou zijn gegaan.

Achteraf kreeg ik een B&W advies over de dwangsom met datum 8 januari 2015 onder ogen, waarop afbeeldingen van mijn paraaf en van de paraaf van wethouder Geurt Visser in het vakje "akkoord" stonden geplaatst.

Ik verklaar:

dat ik persoonlijk niet akkoord was met het opleggen van een last onder dwangsom en dat mij bekend is dat mijn collega wethouder Visser dat ook niet was,

dat het opleggen van de last onder dwangsom op Molenstraat 1 nooit als bespreekpunt in een B&W vergadering aan de orde is gesteld,

dat ik dus met mijn collega wethouders het opleggen van deze zware sanctie nimmer en zeker niet in besluitvormende zin heb kunnen bespreken in een collegevergadering,

dat ik persoonlijk nooit mijn paraaf voor akkoord heb geplaatst op het B&W-advies van 8 januari 2015, met de pen niet en ook niet digitaal,

dat ik bovendien nooit en te nimmer op enigerlei wijze toestemming en/of opdracht heb gegeven aan bestuurders, medewerkers van de concernstaf of ambtenaren in het algemeen, om een afbeelding van mijn paraaf te gebruiken in officiële documenten of in welke documenten dan ook,

dat ik zelfs geen kennis droeg van het bestaan van dit "parafenbesluit" dat als bedoeling heeft gehad om in strijd met de werkelijkheid vast te leggen dat wethouders Visser en Pastoor akkoord zouden zijn met het opleggen van een last onder dwangsom.

Dirk Pastoor

30 juli 2016